

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Κ. Γ. Ξένος

Μεταξύ δύο γυναικών

Εθνική Βιβλιοθήκη, Αθήνα

τμ. 4, τχ. 11 (1873), σ. 414-419

ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ

ΕΙΣ

ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΛΕΟΝΙΚΗ — ΙΟΥΛΙΑ — ΦΑΙΔΩΝ.

Ἡ Σκηρὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Κλεονίκης.

ΣΚΗΡΗ Ι.

ΦΑΙΔΩΝ (Εἰσερχόμενος παραφόρως).

Κλεονίκη, ἀναχωρῶ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Καὶ διὰ ποῦ ἂν θέλῃ ὁ Θεός;

ΦΑΙΔΩΝ.

Διὰ τὸ Περίνον . . . διὰ τὴν Αὐστρα-
λίαν . . . διὰ τὴν νέαν Ὑόρκην . . . τέλος;
πάντων ἀναχωρῶ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Πῶς σοι ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα αὕτη, Φαίδων;
Θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃς λοιπόν;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ὑπακούων εἰς τὴν ἀνάγκην. Καὶ ἐντὸς
ὀλίγων ἡμερῶν μάλιστα.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Πικρὰ δοκιμασία! Πιστεύεις ὅτι δύ-
ναμαι ν' ἀνθέξω;

ΦΑΙΔΩΝ (Καθ' ἑαυτόν).

Ἐπεθύμουν νὰ δοκιμάσω τὸν ἔρωτά της. Ἀδύνατον νὰ ἀπατώμαι.

Ἡ ἀγγελία αὕτη κατέθλιψε τὴν καρδίαν της. Καὶ ὅμως... αἱ γυναῖκες ἔχουσι πρόχειρα τὸ μείδιμα καὶ τὰ δάκρυα, καθὼς οἱ πικρὰ τὰ φάσματα. Πρέπει νὰ καθαρῶμεν τοὺς λογαριασμούς. [Πλησιάζων τὴν Κλεονίκην.] Λυπεῖσαι; διατί; μήπως πρόκειται νὰ ἀποθάνω;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον, ἂν ὄχι διὰ τὸν κόσμον.

ΦΑΙΔΩΝ.

Διατί ὁ ἐγωϊσμός αὐτός; Δὲν ἐγεννήθη δι' ἅπαντα τὸν κόσμον;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Προσποιεῖσαι ὅτι δὲν ἐννοεῖς; Οἱ συλλογισμοὶ οὗτοι ἐπαυξάνουσι τὴν θλίψίμου.

ΦΑΙΔΩΝ.

Δὲν ἀγαπῶ νὰ φιλοσοφῶ. Ἡ φιλοσοφία εἶναι διὰ τοὺς βλάκας, ἡ γέφυρα ἡ ἀγούσα πρὸς τὴν ἡλιθιότητα, καὶ τότε διαφέρει ὁ ἄνθρωπος κατὰ ἓν ἑκατοστὸν μόνον ἀπὸ τοὺς μῆκωνας.

(Πρὸς ἑαυτόν, πλησιάζων εἰς τὸ προσκήμιον.)

Ἀδύνατον νὰ μὲ ἀγαπᾷ! Τί σφιγξλοπὸν εἶναι ἡ γυνή; Τίς δύναται νὰ λύσῃ τὸ αἰνίγμα τοῦτο; Ἡ καρδία της γυναικὸς εἶναι πιστωτικὴ Τράπεζα, ὅπου οἱ ἄνδρες τοκίζουσι τὸν ἔρωτα καὶ χάνουσι τὰ κεφάλαια. Τοῦτο μόνον ἐδιδάχθη.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Μονολογεῖς, Φαίδων;

ΦΑΙΔΩΝ.

Κανονίζω τὸ δρομολόγιόν μου, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς θὰ ἦμαι εἰς τὴν Καλκούταν.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Εἶσαι εὐτυχής. Θὰ ἴδῃς νέον κόσμον, νέας χώρας, καὶ ἴσως ἴσως... καὶ νέους ἔρωτας.

ΦΑΙΔΩΝ.

Προκειμένου περὶ ἔρωτος, ἀμφιβάλλω. Ἐκτὸς ἂν ἐννοῆς νὰ ἀλλάσω ἐρωμένην συχνότερα ἀπὸ τὰ χειρόκτιτα...

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Καὶ διατί ὄχι; Ὁ ἔρος δὲν εἶναι πτερωτός;

ΦΑΙΔΩΝ.

Αὕτη ἡ ἰδέα μὲ βασανίζει: πρὸ πολλοῦ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Τί λέγουσι οἱ φιλόσοφοι;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἄ! οἱ φιλόσοφοι διδάσκουσι πολλὰς θεωρίας, ἀλλ' ὅταν ἔρχωνται αὐτοὶ εἰς τὴν πράξιν τότε... χρεωκοποῦνται. Τὰ παραγγέλματα τῶν εἶναι βραχύτερα ἰατρικῆς συνταγῆς, ἄγιαι, οὐράνια, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος συνείθισε μετὰ τὴν ἀστραπὴν νὰ ἀκούῃ καὶ τὴν βροντὴν καὶ τότε πειθεταὶ ὅτι βρέχει. (καθ' ἑαυτόν.) Οἱ φιλόσοφοι λέγουσι ὅτι ἡ φύσις ἀποστρέφεται τὸ κενὸν καὶ ἐλκυσμένησαν τὴν ἐξείρεσιν, τὴν καρδίαν δηλαδὴ τῆς φιλαύτου γυναικὸς. Ἀδύνατον νὰ μὲ ἀγαπᾷ! Τὰ πάντα εἰρωνεῖα καὶ προσπίπτει.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Ἀλλὰ σκέπτεσαι εὐλαβικῶς νὰ μὴς ἐγκοταλείψης;

ΦΑΙΔΩΝ.

Εἰξεύρετε τὴν τέχνην αἱ γυναῖκες πολὺ καλά.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Δηλαδὴ...;

ΦΑΙΔΩΝ.

Δηλαδὴ... περ' ὑμῶν ὁ ἔρος ἀκολουθεῖ τὸν συρμόν. Ποικιλία, καὶ εἰς τὸν ἔρωτα, ποικιλία. — Ὁ ἔρος δὲν εἶναι πτερωτός;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Καθάπτεσαι βλέπω τῶν γυναικῶν δριμύτερον ἀντιπολιτευομένης ἐφημερίδος. Μήπως ὑπῆρξες ποτε δημοσιογράφος;

ΦΑΙΔΩΝ.

Εὐτυχῶς ὄχι! Ἄφες τὰ ἄνευ πηδαλίου αὐτὰ πλοῖα νὰ τὰ περιστρέφῃ ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων δίκην ἀνεμουρίου. Ὁ δημοσιογράφος κατὰ τὰς περιστάσεις εἶναι σκνιφὸς ἢ μύψ — παραβλῶψ ἢ Λυγκεύς. Καὶ τοῦτο τοῦλάχιστον δὲν πιστεύω νὰ συμβαίη εἰς ἐμὲ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Μήπως λοιπόν έχρημάτισες σατυρικός ποιητής; και τότε αν υπάρχει μετά θάνατον μετεμψύχωσις ἐλπίζω νά σε συναντήσω μετεμψυχωμένον εἰς σάτυρον.

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἡ συνάντησις αὐτῆ δὲν θά σᾶς εὐχαριστήσῃ πολὺ. Ἄφες τοὺς ποιητάς. Οἱ ποιητὰὶ ἁμοιόζουσι τοὺς σκνίπας, οἱ ὁποῖοι διακόπτουσι τὸν ὕπνον τῆς ἀνθρωπότητος· καὶ ὁ λόγος δὲν εἶναι περὶ σκνιπῶν. [καθ' ἑαυτὸν] Ἐπεθύμουν νά ἐρωτήσω περὶ τῆς Ἰουλιᾶς, ἀλλὰ φοβούμαι μὴ πλήξω τὴν χορδὴν τῆς ζηλοτυπίας της· διότι ἡ γυνὴ εἶναι προσωποποιημένη ζηλοτυπία καὶ τὸ ἐγὼ τῆς γυναικὸς εἶναι δεκάκις ἐντονώτερον ἢ τὸ ἐγὼ τοῦ ἀνδρός,

(Ἡ Κλεονίκη πλησιάζει εἰς τὸν καθρέπτην καὶ τακτοποιεῖ τὴν κέμην της.)

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἰξούρας τὴν ἱστορίαν τοῦ Νηρηίου, Κλεονίκη; Ὁ καθρέπτης σοὶ ἐμπνέει τὴν φιλαυτίαν. Ἐάν ἤμην ὑπουργὸς ἤθελον θεοὶ φόρον εἰς τῶν ἐκδιδυμένων βιβλίων, ἐάν ἤμην ἀστυνόμος . . . πρόστιμον εἰς τοὺς ποιητάς, τῶν ὁποίων τὰ ποιήματα εἶναι ἄξια νά τὰ λητρεύσωσιν οἱ Πέρσαι, δηλαδὴ ἄξια τοῦ πυρός· ἐάν ἤμην δικαστὴς ἤθελον πλουτίσει τὸ ἔθνος καταδικάζων τοὺς τραγικούς ποιητάς εἰς τόσας χιλιάδας λεπτά, ὅσας κεφαλὰς ἀποκόπτουσιν εἰς ἕκαστον δράμᾶ των, καὶ τέλος ἐάν ἤμην ἐπίσκοπος θά ἀφώριζα τοὺς καθρέπτας καὶ ὄχι τὴν Πάπισσαν Ἰωάνναν. Ἐπιμένει ὅμως μία μικρὰ παρηγορία καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κεφάλαιον τοῦτο . . .

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Δηλαδή . . . ποῖα;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ὅτι πρῶτος ὁ καθρέπτης περιμένει νά σε συγχαρῆ ὡς γραῖαν ὅταν αἱ πρῶται ρυτίδες τοῦ γήρατος ἀναφανῶσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, καθὼς τὰ νέφη τοῦ φθινοπώρου, τὰ ὁποῖα προμηνύουν τὸν χειμῶνα.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Ὁλόκληρος ὁ Φιλιππικός σου δὲν ἐννοᾷ τί σημαίνει. Τίς σοι εἶπεν ὅτι ἡ καλλονὴ ἐπιζῆ τῆς νεότητος; Ὅθι με συνοδεύσης

εἰς τὸν χορὸν τῆς Ἑλληνικῆς τὴν ἐσπέρην ταύτην, Φαίδων;

ΦΑΙΔΩΝ.

Εἰς τὸν χορὸν! Εἰς τὸν χορὸν! Δὲν ἐχόρευσα τὸ ἔτος τοῦτο, Κλεονίκη! Τώρα ἐν μέρει ἐξηγείται ἡ πρὸ τοῦ κατόπτρου προσευχὴ σου.

ΣΚΗΝΗ II.

ΙΟΥΛΙΑ (Εἰσπηδῶσα).

Κλεονίκη! Δὲν ἠτοιμάσθης ἀκόμη! Εἶναι ὀκτὼ ἡ ὥρα! [βλέπουσα τὸν Φαίδωνα.] Ἄ! Κύριε Φαίδων . . . ἔρχεσθε εἰδῶ καὶ ἐπάνω δὲν ἔρχεσθε, δὲν πρέπει νά ἐγὼ πηράπονα;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

Ὅθι μοι ἐπιτρέψετε νά ἐτοιμασθῶ. [Εἰσέρχεται εἰς παρακαταμένον δωμάτιον.]

ΦΑΙΔΩΝ (Ἰδίᾳ).

Ἡ δευτέρα υποψήφιος τοῦ ἔρωτός μου! Αἰωνίως λοιπὸν ὁ πέπλος τῆς νυκτὸς θά κρύπτῃ τὸ πᾶν; δὲν θά ἀνατείλῃ ἐπὶ τέλους ἡ αὐγὴ; Μετὰ τῆς ἀγνοίας παρατείνεται ἡ ἀγωνία μου, ἄς ἴδωμεν ποῦ θά λήξῃ ἡ ὑπόθεσις.

ΙΟΥΛΙΑ.

Διατί εἶσθε μελαγχολικός;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἄπ' ἐναντίας, Κυρία, εἶμαι εὐθυμός· πρόκειται νά χορευθῶμεν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Τὰ χεῖλη νά πιστεύσω ἢ τὸ συνωφρῶν μένον μέτωπον;

ΦΑΙΔΩΝ.

Τοῦτο εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἰδίων κρίνειν τὰ ἀλλότρια. Διότι εὐκολώτερον εἶναι νά ἀνατείλῃ θρῖξ ἐπὶ τῆς φαλακρᾶς κεφαλῆς ἐξηκονταετοῦς γέροντος ἢ μίξ ἀλήθειαι εἰς τὰ χεῖλη τῆς γυναικὸς. Ὅπως δήποτε ἐμαντεύσατε τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀγωνίαν καὶ ἰδοὺ ρίπτω τὸ προσωπεῖον. Σκέπτομαι περὶ αὐτοχειρίας. [Βηματίζει ἀνησυχῶς ἐντὸς τῆς αἰούσης.]

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἡ σκέψις αὐτὴ ἀρμόζει μόνον εἰς ἀπ-

ἰλιπιδας ἐραστάς και τὸ πολὺ . . . εἰς προ-
δοθέντας συζύγους.

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἐὰν δὲν ἤμκι ἐκ τῶν δευτέρων τίς σᾶς
ἔπεν ὅτι δὲν εἶμαι ἐκ τῶν πρώτων;

ΙΟΥΛΙΑ.

Και χάριν μιᾶς ἀπίστου ἐρωμέης θά
θυσιάσητε πολύτιμον ζώην; Εἶναι ἀξία
τοιαύτης θυσίας;

ΦΑΙΔΩΝ (καὶ ἐκυτόν).

Εὐρίσκομαι μεταξὺ σφύρας και ἄκμυνο;!
Μὲ ἀγαπᾶ; Δὲν μὲ ἀγαπᾶ; Ἰδοὺ τὸ ζή-
τημα. Ἐδῶ πύει ἡ φιλοσοφία νὰ διδῆ
συνταγᾶς. [Πρὸς τὴν Ἰουλίαν.] Διατί νὰ
προδίδουν τὰ ῥοδαλά χεῖλη; Διατί ἡ
καλλονὴ νὰ παρακολουθῆται ὑπὸ τῆς ἀπι-
στίας καθὼς ὁ ἥλιος ὑπὸ τῆς νυκτός; και
ὑπὸ τὴν ἀνθοῦσαν χλόην νὰ κρύπτηται ἡ
ἄβυσσος. Ἡ Ἐλένη ἦτο ὠρχία ἀλλ' ἦτο
ἀπίστος. Και ὁμοῦς ὑπὲρ αὐτῆς, ὑπὲρ μιᾶς
ἀπίστου ἐξηγέρθη ὀλόκληρος ἡ Ἐλλάς. Ἡ
Κλεοπάτρα ἦτο πλειότερον ἀπίστος, ἀλλ'
εἶχεν ἴσως και πλειότερα γόητρα και ὁ
Ἀντώνιος ἐσύρετο ἀπὸ τῆς ῥίνος δίκην
παραρτήματος ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀκρας μέχρι
τῆς ἄλλης.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἄλλὰ παρῆλθον οἱ κχιροὶ ἐκεῖνοι. Και
τὸ ἐμπόριον τῶν αἰσθημάτων ἐξέπεσε τώ-
ρα καθὼς οἱ δικηγόροι.

ΦΑΙΔΩΝ.

Διότι ἐπολλαπλασιάσθησαν οἱ νόμοι
και ὁ εἰς ἐμμέσως ἀναίρει τὸν ἄλλον, και
διότι ἕκαστον ἄρθρον τοῦ νόμου εἶναι ἐκ-
τενέστερον τῆς πρῆσυχῆς τοῦ Φαρισαίου,
ὥστε ὁ ῥήτωρ διὰ νὰ ἀναγνώσῃ ὀλόκλη-
ρον τὸ ἄρθρον ἀναγκάζεται δις νὰ βῆξῃ,
ἅπαξ νὰ πτεριοισθῆ και τρίς τοῦλάχιστον
νὰ ζητήσῃ νερόν. Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπο-
θνήσκουν ἐξ ὑδροπνικίας. Και διὰ τοῦτο
συνειθέστερον ὁ ὑπὸδικος διὰ τοῦ αὐτοῦ
νόμου δύναται ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν λαιμη-
τόμον και δι' αὐτοῦ νὰ λάβῃ τὸ παρά-
σημον τοῦ Σωτῆρος.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἄλλ' ὁ λόγος ἦτο περὶ αὐτοχειρίας,
ἂν δὲν ἀπατώμαι λοιπὸν ἐπροδόθητε; Ἄ!
ἔπρεπε νὰ ἦσο ἀπαθέστερος και στωϊκώ-
τερος, Φαίδων.

ΦΑΙΔΩΝ.

Τὴν ἀπάθειαν ἐδημιούργησαν ἐκεῖνοι,
οἵτινες δὲν εἶχον καρδίαν, οἵτινες ἐνόμι-
σαν ὅτι ἐδικαιολογούντο διὰ τὴν ἀναισθη-
σίαν των, καλύπτοντες αὐτὴν ὑπὸ τὸ
ὄνομα τῆς καρτερίας, καθὼς ὁ μεταπρα-
της ὁ ὀπίσθιος δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ ἐν
δύμα κατεστραμμένον ὑπὸ τῶν σητῶν και
βίπτει αὐτὸ μέλαν διὰ νὰ μὴ διακρίνω-
ται αἱ ὀπκί. Ἡ ἀπάθεια εἶναι δευτέρα
ἐκδοσις τῆς ἀναισθησίας!

ΙΟΥΛΙΑ.

Και ἐν τούτοις ἔπρεπε νὴ ἦσο ἀπαθέ-
στερος. Διότι και ἐγὼ προδοθεῖσα ὑπομέ-
νω ἀνδρικώτερον σοῦ τὴν προδοσίαν.

ΦΑΙΔΩΝ.

Ταυτίζεταί βλέπω ἡ τύχη μας, Ἰουλί-
α. Εἴμεθα και οἱ δύο προδοταί . . . δηλαδή
ἐπροδόθημεν ἀμφοτέροι ἤθελα νὰ εἴπω.

ΙΟΥΛΙΑ.

Δὲν ἐγνωῶ τὸν ἀστυϊσμόν σου . . .

ΦΑΙΔΩΝ.

Δὲν στέπτεσαι λοιπὸν περὶ αὐτοχειρίας;

ΙΟΥΛΙΑ.

Διόλου. Ἡ αὐτοχειρία εἶναι ὁ ἐπίλογος
ἀντὶ προλόγου, τὸ ἐπιδόρηιον πρὸ τοῦ
δείκνου. Ὁ θάνατος, δηλον ὅτι προτοῦ αἰ-
θανθῶμεν τὴν ζώην.

ΦΑΙΔΩΝ.

Τότε δὲν ἠγάπας. Ἄλλως ἡ ζώη εἶναι
τιμωρία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀνήκω εἰς ἄλλην σχολὴν, Φαίδων. Ἡ-
γάπησα τὴν πίστιν, τῶρα μισῶ τὴν ἀπισ-
τίαν.

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ ἔρωσ ἀγνοεῖ τὴν γλώσσαν ταύ-
την και αὐξάνει ἐν τῇ ἀπιστίᾳ. Θέλετε
λατρεῖαν πάντοτε αἱ γυναῖκες μέχρις ἐ-
ξευτελισμοῦ τοῦ ἀνδρός; θέλετε νευρόσπα-
στα τοὺς ἀνδρας. Τέλος πάντων τὸ ζήτη-
μα εἶναι ὅτι ἐπροδόθητε και πρέπει νὰ ἀ-
ποθάνητε. Γυνὴ προδοθεῖσα δὲν πρέπει νὰ
ζῆ. Θάβρος λοιπὸν ἄς ἀποθάνωμεν ὁμοῦ.
Λάβε και ἐκλογὴν τὸ ὄπλον. Προτιμᾶς τὸ
δηλητήριο;

ΙΟΥΛΙΑ.

Θέλετε πάντοτε τραχικὴν τὴν λύσιν.

Δὲν ἀπεφάσισα ἀκόμη νὰ ἀποθάνω. Τὸ ἱατρικὸν αὐτὸ εἶναι πολὺ πικρὸν. Ἔχετε ἄλλο;

ΦΑΙΔΩΝ.

Τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἄλλο . . . ἄλλο! Δὲν ἀγαπῶ τὸν ἱεσοῦτισμὸν!

ΦΑΙΔΩΝ

. . . Τότε καλέσατε τὸν ἱατρὸν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὁ ἀλγεινότερος θάνατος εἶναι ὁ διὰ τῶν συνταγῶν. Ἀποστρέφομαι τὰς ἐπισκέψεις τῶν Ἀσκληπιαδῶν, οἵτινες τὸ ζήτημα τῆς πικροχυμίδος ἀνάγουσιν εἰς τὴν περιπνευμονίαν καὶ τὴν συνάγχην προδιβάλλουσιν εἰς στηθικὸν κατάρθρον.

ΦΑΙΔΩΝ.

. . . Ὡστε ἀποφύγετε τὸν θάνατον, διότι δὲν εἰξέυρετε πῶς νὰ ἀποθάνητε. Ἄλλὰ τίς εἶναι λοιπὸν ὁ προδοὺς τὸν ἔρωτά σου, Ἰουλία;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὡραῖος νεανίας, τοῦ ὁποῦ ὅμως τὸ κάλλος εὐρίσκεται εἰς ἀντίστροφον λόγον μὲ τὴν εὐλιχρινεϊάν του. Πλήρης ἴσως θεληγῆτρων ἀλλὰ καὶ φιλόποπτος συγχρόνως.

ΦΑΙΔΩΝ. [Καθ' ἑαυτόν.]

Ὡραῖος νεανίας! Πιθανὸν νὰ εἶμαι ἐγώ!

ΙΟΥΛΙΑ.

Μόλις εἴκοσι πέντε ἐτῶν. . .

ΦΑΙΔΩΝ. (ἰδίᾳ)

Εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν! Τότε εἶμαι ἐγώ.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀναστήματος μετρίου, μὲ γλυκαῖς μέλανος ὀφθαλμοῦς, ἐξ ὧν ἀπορρέει μαγεία καὶ ἠδύτης.

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἴσως προσθέτετε ζωηρότερα χρώματα εἰς τὴν εἰκόνα του. Κατὰ λοιπὸν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις μετεχειρίσθη τὴν καλλονὴν του διὰ νὰ προδώσῃ τὸν εὐγενέστερον ἔρωτα τῆς γυναικός.

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἀμήν! Ἄλλὰ εἰπέ μοι, Φαίδων, τίς εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις ἐπρόδωκε τὸν ἔρωτά σου,

διὰ νὰ καταρῶμαι καὶ ἐγὼ τὴν ἄπιστον ἐρωμένην.

ΦΑΙΔΩΝ. (Καθ' ἑαυτόν).

Ἐνδῶ πρόκειται περὶ τρίτου προσώπου τὸ ἐγκλημα παρίσταται μὲ τὰ μελαινότερα χρώματα, ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ ἡμῶν αὐτῶν, τότε προσπαθοῦμεν νὰ τὸ ἐξαγνίσωμεν, νὰ τὸ προδιβάσωμεν δηλαδὴ ἀπὸ ἐγκλήματος εἰς ἀρετὴν.

ΙΟΥΛΙΑ.

Μοὶ τὸ ἀρνείσθαι, Φαίδων;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ὡραία νεανίς, μόλις ἠβῶσα, ὁμοιοτάτη μὲ σέ. . .

ΙΟΥΛΙΑ. (Καθ' ἑαυτήν.)

Τότε δὲν εἶμ' ἐγώ!

ΦΑΙΔΩΝ.

. . . Ἀποπνέουσα τὴν αὔραν τοῦ οὐρανοῦ, αἰμύλη, ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦς ζανθοῦς βοστούχους ἐξαπλοῦσα, καὶ μᾶλλον ὠραία ἢ πιστή.

ΙΟΥΛΙΑ. (Καθ' ἑαυτήν.)

Πιθανὸν νὰ εἶμαι ἐγὼ μέχρι τινός.

ΦΑΙΔΩΝ.

Κατηραμένη λοιπὸν ἔστω ἡ γυνή, ἣτις προδίδει καὶ τῆς ὁποίας ἡ καρδία ἀλλάσσει ἐνοικιαστὴν εἰς διάστημα μιᾶς ἡμέρας! (Περιφέρεται ἀνεύχως)

ΙΟΥΛΙΑ.

Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει ἐδῶ νὰ εἴπω ἀμήν! Ἄλλὰ διατὶ ἐξάπτεσαι, Φαίδων;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἄλλὰ διατὶ ἐριθριᾶτε, Κυρία;

ΙΟΥΛΙΑ.

Διότι. . .

ΦΑΙΔΩΝ.

Διότι. . . ; Τὰ ἀποσιτυπητικὰ, τὰ ὁποῖα παρεκκολουθοῦν τὸ διότι σας λαλοῦσιν εὐγλωττότερον ὑμῶν. Μήπως ἐγνωρίζατε τὴν Κυρίαν αὐτήν;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ὄχι· ἀλλὰ διατὶ μὲ ἐρωτᾶτε; Ἐγνωρίζατε τὸν ἄπιστον ἐραστήν; Ἐχω τὴν εἰκόνα του.

ΦΑΙΔΩΝ.

Τὴν εἰκόνα του! Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ τὴν

ιδικήν της. "Δε ανταλλάζωμεν λοιπὸν τὰς εἰκόνας.

ΙΟΥΛΙΑ. (Παρατηροῦσα τὴν εἰκόνα).

"Α! ἡ εἰκὼν μου! Πῶς περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖράς σου;

ΦΑΙΔΩΝ. (Ὡτιύτως)

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδική μου εἰκὼν! Τότε λοιπὸν εἴμεθα ἀμφοτέρωι πιστοί.

[Βροντᾶ ἔξω καὶ ἀκούεται βροχή.]

ΣΚΗΝΗ ΙΙΙ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ. (Ἐξερχομένη τοῦ δωματίου.)

Ἰουλία! Φαίδων! Τί ἀτυχία! Βρέχει ἔξω δὲν ἀκούετε; τῶρα . . ;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ὁ χορὸς ἀναβάλλεται δι' αὔριον τὸ ἔσπερας, ὅτε θέλετε τιμῆσαι τοὺς γάμους μου μετὰ τῆς Ἰουλίας.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ.

"Ἔως ὅτου νὰ καλλωπισθῶ λοιπὸν ἐγὼ συντάξατε τὸ πρωτόκολλον τοῦ γάμου; Καὶ τὸ ταξιδιόν σου, Φαίδων, διὰ τὴν Καλκούταν;

ΦΑΙΔΩΝ.

Ἄναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον· δηλαδὴ μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως.

Κ. Γ. ΞΕΝΟΣ.
